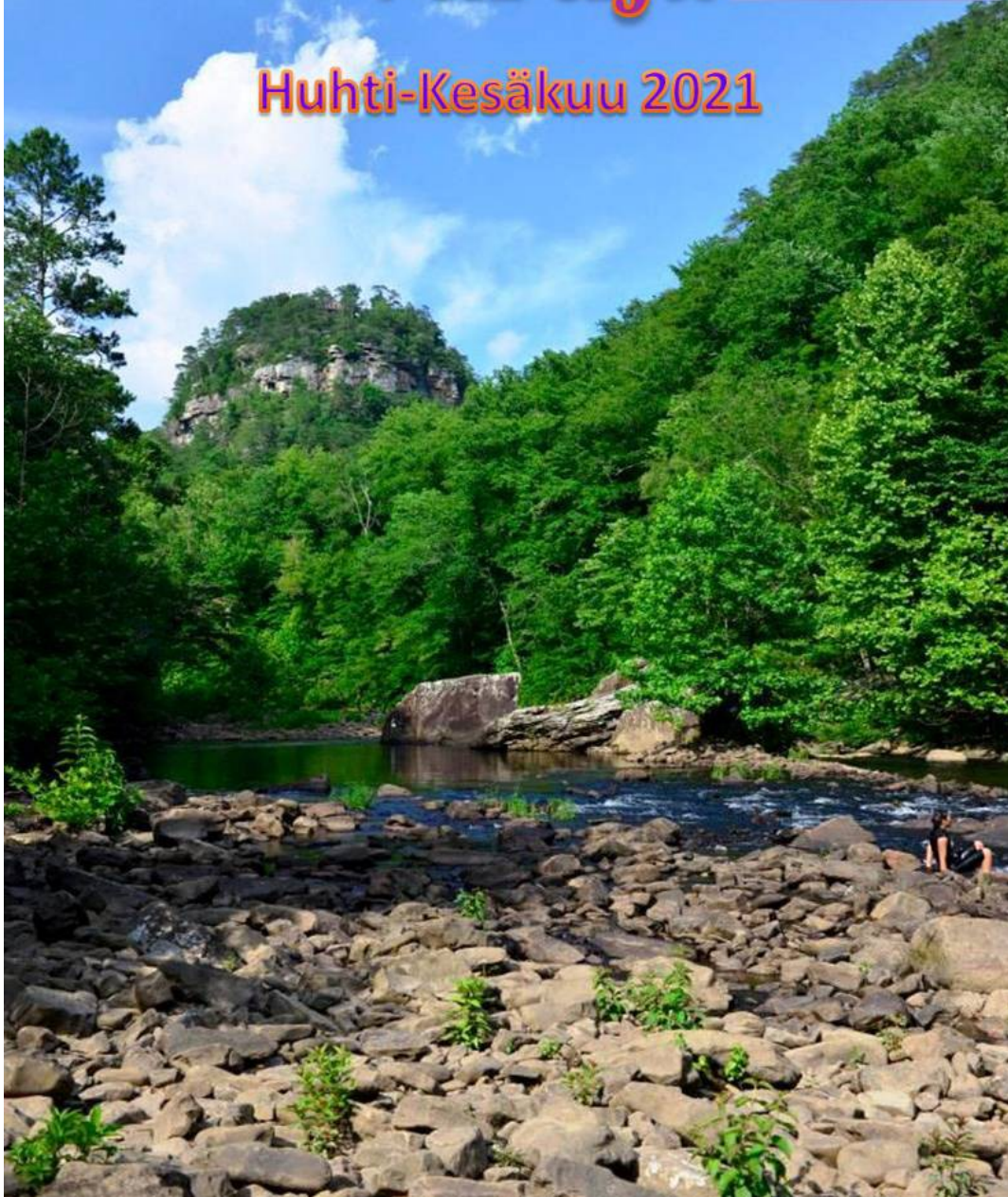

Sapatin Vartija

Huhti-Kesäkuu 2021

*"Ja tämä valtakunnan
evankeliumi pitää saarnattoman
kaikessa maailmassa, todistukseksi
kaikille kansoille..."*

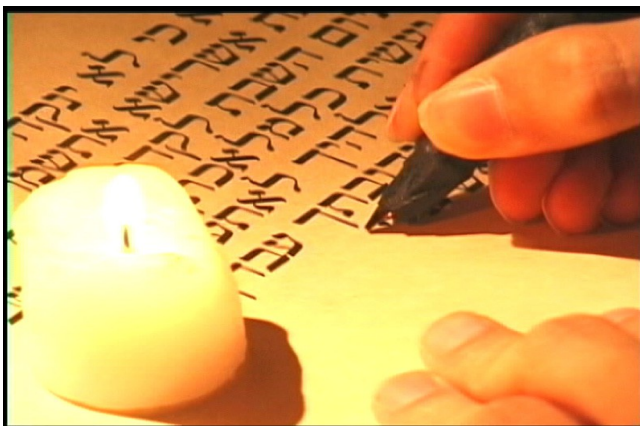
Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien
kansainvälinen lähetyss seurakunta Uskonpuhdistusliike
Suomen Lähetysyhdistys r.y.
Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.

Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.

**Kansikuvat, valokuva luonnosta
Takakansi: Seminaari Italiassa**

Raamatun salaisuudet ovat todistus sen jumalallisesta innoituksesta

(»Testimonies, nide V, siv. 698—711.)

Sinäkö käsittäisit Jumalan tutkimattomuuden tahi pääsisit Kaikkivaltiaan täydellisyydestä perille? Se on korkea kuin taivas — mitä voit tehdä, syvempi kuin tuonela — mitä voit ymmärtää?» »Minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne ja minun tieni eivät ole teidän teitänne, sanoo Herra. Sillä niin kuin taivas on maata korkeampi, niin ovat minun tieni korkeammat teidän teitänne ja minun ajatukseni teidän ajatuksianne.» »Minä olen Jumala, eikä ole minun vertaistani. Minä ilmoitan alusta asti, mitä tuleva on, ammoisia aikoja ennen, mitä ei vielä ole tapahtunut.» Ihmisen rajallisen ymmärryksen on mahdoton täysin käsittää Äärettömän luonnetta tai tekoja. Terävimmältäkin älyltä, voimakkaimmaltakin ja kehittyneimmältä mieleltä tuo pyhä Oleno jää aina salaperäisyyden verhoon.

Apostoli Paavali huudahtaa: »Oi sitä Jumalan rikkauden, viisauden ja tiedon syvyyttä! Kuinka tutkimattomia ovat hänen tuomionsa ja käsittämättömiä hänen tiensä!» Mutta vaikka »pilvet ja pimeys ympäröivät häntä, vanhurskaus ja oikeus ovat hänen istuimensa perustus», me voimme sikäli käsittää hänen menettelyään meitä kohtaan ja hänen toimintansa vaikuttimia, että näemme rajattoman rakkauden ja armon liittyneenä äärettömään voimaan. Voimme hänen tarkoituksistaan ymmärtää niin paljon kuin meidän on hyvä tietää, ja mikä menee yli ymmärryksemme, siinä voimme luottaa Kaikkivaltiaan voimaan ja kaikkien Isän ja Hallitsijan rakkauteen ja viisauteen.

Jumalan sana, kuten sen jumalallisen Tekijän luonnekin, sisältää salaisuuksia, joita rajalliset olennot eivät koskaan voi täysin käsittää. Se johtaa ajatuksemme Luojaan, joka asuu »valossa, jonne ei kukaan voi tulla». Se ilmaisee meille hänen tarkoituksensa, jotka käsittävät kaikki ihmiskunnan historian aikakaudet ja jotka täytyvät vasta iankaikkisuuden loputtomina ajanjaksoina. Se kiinnittää huomiomme äärettömän syviin ja tärkeisiin aineisiin, jotka koskevat Jumalan hallitusta ja ihmisen kohtaloa.

Synnin tulo maailmaan, Kristuksen lihaksituleminen, uudestisyntyminen, ylösnousemus ja monet muut Raamatussa esitetyt aiheet ovat salaisuuksia, jotka ovat liian syviä, jotta ihmismieli voisi niitä

selittää tai edes täysin käsittää. Mutta Jumala on Raamatussa antanut meille riittävästi todistuksia niiden jumalallisesta luonteesta, emmekä saa epäillä hänen sanaansa, koska emme voi ymmärtää kaikkia hänen kaitselmuksensa salaisuuksia.

Niitä Pyhän Raamatun kohtia, jotka käsittelevät näitä suuria aiheita, ei saa sivuuttaa ihmiselle hyödyttöminä. Kaikki, mitä Jumala on hyväksi nähnyt tehdä tietäväksi, meidän on vastaanotettava hänen sanansa arvovallan perusteella. Voidaan esittää vain pelkät tosiasiat selittämättä miksi tai miten, mutta vaikka emme voikaan käsittää sitä, meidän tulisi tyytyä siihen, että se on totta, koska Jumala on niin sanonut. Koko vaikeus on ihmisielen heikkoudessa ja ahtaudessa.

Apostoli Pietari sanoo, että Raamatussa on »yhtä ja toista vaikeatajuista, jota tietämättömät ja vakaantumattomat vääntävät kieroon... omaksi kadotukseksen». Epäilijät ovat Raamatun vaikeasti käsitettäviä kohtia käyttäneet todistuksena sitä vastaan, mutta itse asiassa ne ovat voimakas todistus sen jumalallisesta innoituksesta. Jos se ei käsittäisi Jumalasta muuta, kuin sellaista, minkä voisimme helposti ymmärtää, jos rajallinen mieli voisi käsittää hänen suuruutensa ja ylevyytensä, silloin ei Raamatulla olisi pettämättömiä todistuksia jumalallisesta arvovallasta. Juuri esitettyjen aiheiden suuruuden ja salaperäisyyden tulisi herättää uskoa siihen Jumalan sanana.

Raamattu esittää totuuden niin yksinkertaisesti, ja se soveltuu niin täydellisesti täyttämään ihmissydämen tarpeet ja kaipauksen, että se on hämmästyttänyt ja viehättänyt sivistyneimpiäkin, samalla kun se saa yksinkertaisen ja sivistymättömän ymmärtämään pelastuksen tien. Ja kuitenkin nämä yksinkertaisesti esitetyt totuudet käsittelevät niin yleisiä, kauaskantoisia ja ihmisen käsityskyvyn ylittäviä aiheita, että voimme ottaa ne vastaan vain, koska Jumala on ne ilmoittanut. Täten meille paljastetaan lunastussuunnitelma, niin että jokainen sielu voi nähdä, mitkä askeleet hänen on otettava katumuksessa Jumalan puoleen ja uskossa Herraan Jeesukseen Kristukseen, jotta hän pelastuisi Jumalan määräämällä tavalla. Mutta näiden helposti ymmärrettävien totuuksien takana on salaisuuksia, joihin kätkeytyy Jumalan kirkkaus, — salaisuuksia, jotka valtaavat mielen niitä tutkittaessa ja herättävät vilpittömässä totuudenetsijässä kunnioitusta ja uskoa. Mitä enemmän hän tutkii Raamattua, sitä syvemmin hän tulee vakuuttuneeksi siitä, että se on elävän Jumalan sanaa, ja ihmisjärki kumartuu nöyrästi jumalallisen

ilmestyksen majesteetin edessä.

Niitä, jotka täten Jumalan arvovallan perusteella ovat halukkaita vastaanottamaan elämän sanaa, siunataan kirkkaimmalla valolla. Jos heitä pyydetään selittämään joitakin asioita, he voivat vain vastata: »Niin sanotaan Raamatussa.» Heidän on pakko tunnustaa, etteivät he voi selittää jumalallisen voiman vaikutusta tai jumalallisen viisauden ilmausta. On, niin kuin Jumala on tarkoittanutkin olevan, jotta meidän olisi pakko vastaanottaa joitakin asioita vain uskon kautta. Tunnustamalla tämän myönnämme vain, että rajallinen mieli ei pysty käsittämään rajatonta, ettei ihminen rajoitetulla ymmärryksellään voi käsittää Kaikkietävän tarkoituksia.

Epäilijät ja epäuskoiset hylkäävät Jumalan sanan, koska he eivät voi käsittää kaikkia sen salaisuuksia, eivätkä kaikki, jotka tunnustavat uskovansa Raamattuun, ole tässä kohden vapaita kiusauksesta. Apostoli sanoo: »Katsokaa, veljet, ettei vain kenelläkään teistä ole paha, epäuskoista sydäntä, niin että hän luopuu elävästä Jumalasta.» Ihmiset, jotka ovat harjoittaneet mielensä arvostelevaan, epäilemään ja viisastelevaan, koska he eivät voi tutkia Jumalan tarkoituksia, tulevat »lankeamaan samanlaiseen epäuskoon». On oikein tarkoin tutkia Raamatun opetuksia ja tunkeutua »Jumalan syvyyksiin», mikäli niitä Raamatussa on ilmaistu. Kun »salaisuudet ovat Herran, meidän Jumalamme hallussa, ilmoitukset kuuluvat meille ja meidän lapsillemme». Saatanan työnä on turmella mielen tutkimiskyky. Raamatun totuuden tutkimiseen sekaantuu eräänlaista ylpeyttä, niin että ihmiset tuntevat itsensä masentuneiksi ja kärsimättömiksi, elleivät he voi tyydyttävästi selittää jokaista raamatunkohtaa. Heistä on liian nöyryyttävää tunnustaa, etteivät he ymmärrä innoitettua sanaa. He eivät halua odottaa kärsivällisesti, kunnes Jumala näkee hyväksi ilmaista heille totuuden. He luulevat, että heidän ihmisviisautensa yksin riittää tekemään heidät kykeneviksi käsittämään Raamattua, ja epäonnistuessaan siinä he kieltävät sen arvovallan. On totta, että monet teoriat ja opit, joiden yleisesti luullaan olevan raamatullisia, eivät perustu Raamattuun, vaan sotivat koko jumalallisen innoituksen olemusta vastaan. Nämä ovat monelle olleet epäilyksen ja hämmennyksen aiheena. Niistä ei kuitenkaan voida syyttää Jumalan sanaa, vaan ihmisten väärinkäyttöä. Mutta nämä Raamatun vaikeudet eivät himmennä Jumalan viisautta. Ne eivät saata turmioon ketään, joka ei olisi tuhoutunut, vaikka näitä vaikeuksia ei olisi

ollutkaan. Ellei Raamatussa olisi heille ollut mitään epäiltäviä salaisuuksia, olisivat nämä samat ihmiset, koskapa heiltä itseltään puuttui hengellistä arvostelukykyä, löytäneet loukkaantumisen aiheen Jumalan selvimmistäkin sanoista.

Ihmiset, jotka kuvittelevat omaavansa niin korkeita henkisiä kykyjä, että he voivat löytää selityksen kaikille Jumalan teille ja töille, koettavat korottaa ihmisviisauden jumalallisen rinnalle ja kunnioittaa ihmistä Jumalana. He toistavat vain sitä, mitä Saatana julisti Eevalle Eedenissä: »Te tulette niin kuin Jumala». Saatana lankesi, koska hän kunnianhimosuudessaan tahtoi tulla Jumalan vertaiseksi. Hän tahtoi päästä perille Jumalan aikeista ja tarkoituksista, joista hänen oma kykenemättömyytensä sulki hänet pois, koska hän luotuna olentona ei voinut käsittää Äärettömän viisautta. Tämä kunnianhimoinen ylpeys johti hänet kapinaan, ja samalla tavoin hän koettaa saattaa ihmisen turmioon.

Lunastussuunnitelmassa on salaisuuksia, — Jumalan Pojan nöyryminen, jotta hänet havaittaisiin ihmisten kaltaiseksi, Isän ihmeellinen rakkaus ja alentuminen antaessaan Poikansa, — jotka taivaan enkeleille ovat alituisena ihmettelyn aiheena. Apostoli Pietari, puhuessaan profeetoille annetuista ilmestyksistä »Kristusta kohtaavista kärsimyksistä ja niiden jälkeen tulevasta kunniaasta» sanoo näiden olevan asioita, joihin »enkelitkin haluavat katsahtaa». Ja näitä asioita lunastetut tulevat tutkimaan kautta iankaikkisuuksien. Heidän mietiskellessään Jumalan luomis- ja lunastustyötä paljastuu jatkuvasti uusia totuuksia ihmettelevälle ja ihastuneelle mielelle. Heidän oppiessaan yhä paremmin tuntemaan Jumalan viisautta, rakkautta ja voimaa heidän mielensä alituisesti avartuu ja heidän ilonsa yhä kasvaa.

Jos luotujen olentojen olisi mahdollista täysin käsittää Jumala ja hänen työnsä, niin tähän päästyään he eivät enää voisi löytää mitään uusia totuuksia, heidän tietonsa eivät voisi lisääntyä eivätkä heidän mielensä ja ymmärryksensä enää kehittyä. Jumala ei enää olisi kaikkein korkein, ja ihminen, saavutettuaan tiedon rajan, lakkaisi edistymästä. Kiittäkäämme Jumalaa, ettei näin ole! Jumala on ääretön, hänessä ovat »kaikki viisauden ja tiedon aarteet». Hamaan iankaikkisuuteen asti ihmiset voivat yhä tutkia, yhä oppia, eivätkä he kuitenkaan voi koskaan tyhjentää hänen viisautensa, hyvyytensä ja voimansa aarteita.

Jumalan tarkoitus on, että tässäkin elämässä totuus jatkuvasti paljastuisi hänen kansalleen. On vain yksi tapa, millä tätä tietoa voidaan

saada. Vain sen Hengen valossa, jonka välityksellä Jumalan sana annettiin, voimme oppia sitä käsittämään. »Kukaan ihminen ei tiedä, mitä Jumalassa on, paitsi Jumalan Henki», »sillä Henki tutkii kaikki, Jumalan syvyydetkin.» Ja Vapahtajan lupaus seuraajilleen kuului: »Kun hän tulee, totuuden Henki, opastaa hän teidät koko totuuteen ... sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille.»

Jumala toivoo ihmisen käyttävän ymmärrystään, ja Raamatun tutkiminen vahvistaa ja jalostaa mieltä paremmin kuin mikään muu. Se on ihmismielelle parhaita sekä henkistä että hengellistä harjoitusta. Meidän on kuitenkin varottava jumaloimasta järkeä, joka on inhimillisten heikkouksien ja puutteellisuuksien alainen. Ellemme halua Raamatun jäävän meille käsittämättömäksi, niin ettemme ymmärrä selvimpiäkään totuuksia, meidän täytyy omata pienen lapsen yksinkertaisuus ja usko, olla valmiit oppimaan ja pyytämään Pyhän Hengen apua. Tuntee Jumalan viisaudesta ja voimasta ja meidän kykenemättömydestämme käsittää hänen suuruuttaan tulisi herättää meissä nöyryyttä, ja meidän tulisi pyhällä kunnioituksella avata hänen sanansa, kuten astuisimme hänen eteensä. Kun tulemme Raamatun ääreen, järjen täytyy tunnustaa itseään suurempi arvovalta, ja mielen ja älyn tulee taipua suuren »MINÄ OLEN» edessä.

Voimme edistyä tosi hengellisessä tiedossa vain käsittämällä oman pienuutemme ja täydellisen riippuvaisuutemme Jumalasta, mutta kaikki, jotka oppivaisiin ja rukoilevin mielin tulevat Raamatun luo tutkimaan sen lausuntoja Jumalan sanana, tulevat saamaan jumalallista valoa. On monia vaikeilta ja hämäriltä näyttäviä kohtia, jotka Jumala tekee selviksi ja yksinkertaisiksi niille, jotka näin koettavat niitä ymmärtää.

Joskus käy niin, että älyllisesti lahjakkaat henkilöt, jotka ovat saaneet kasvatusta ja sivistystä, eivät voi käsittää jotakin raamatunkohtaa, kun taas toiset, jotka eivät ole saaneet koulusivistystä, joiden ymmärrys tuntuu heikolta ja mieli kehittymättömältä, käsittävät sen merkityksen, saaden voimaa ja lohdutusta siitä, minkä edelliset selittävät olevan hämärää tai minkä he sivuuttavat merkityksettömänä. Miksi on näin? Minulle on selitetty, etteivät jälkimmäiset nojaa omaan ymmärrykseensä. He menevät valon Lähteen luo, joka on innoittanut Raamatun, ja nöyryin sydämin pyytävät Jumalalta viisautta, ja he saavat sitä. Vakavan etsijän löydettävänä on suuria totuuden aarteita. Kristus kuvasi totuutta peltoon kätkeytyneenä aarteena. Se ei ole aivan pinnalla, vaan meidän täytyy kaivaa

sitä. Mutta onnistuuko meidän löytää se, ei riipu niinkään paljon käsityskyvystämme kuin sydämen nöyryydestä ja siitä uskosta, jolla tartumme jumalalliseen apuun.

Ilman Pyhän Hengen apua olemme aina taipuvaisia vääristelemään Raamattua tai tulkitsemaan sitä väärin. Monet lukevat Raamattua niin, ettei se hyödytä mitään, vaan monissa tapauksissa siitä on suoranaista vahinkoa. Kun Jumalan sana avataan ilman kunnioitusta ja rukousta, kun ajatukset ja tunteet eivät kohdistu Jumalaan tai ole sopusoinnussa hänen tahtonsa kanssa, epäilykset pimentävät mielen, ja itse Raamatun tutkiminen vahvistaa epäuskoa. Vihollinen valtaa ajatukset ja tuo mieleen selityksiä, jotka eivät ole oikeita.

Elleivät ihmiset sanoissaan ja teoissaan koeta olla sopusoinnussa Jumalan kanssa, niin olkoot he miten oppineita tahansa, he ovat taipuvaisia erehtymään Raamatun ymmärtämisessä, eikä ole turvallista luottaa heidän selityksiinsä. Jos todella pyrimme tekemään Jumalan tahdon, Pyhä Henki tekee hänen sanansa ohjeet elämän periaatteiksi kirjoittaen ne sydämen tauluun. Ja vain ne, jotka seuraavat jo annettua valoa, voivat toivoa saavansa Hengeltä lisää valaistusta. Tämä esiintyy selvästi Kristuksen sanoissa: »Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, tulee hän tietämään, onko tämä oppi Jumalasta.»

Niiltä, jotka etsivät Raamatusta ristiriitaisuuksia, puuttuu hengellistä terävä järkisyyttä. Aivan selvissä ja yksinkertaisissa asioissa he kierolla katsomustavallaan näkevät monia epäilyn ja epäuskon aiheita. Mutta päinvastoin on niiden laita, jotka kunnioittaen suhtautuvat Jumalan sanaan, koettaen oppia tuntemaan hänen tahtonsa voidakseen noudattaa sitä. Heidät valtaa kunnioitus ja ihmetys heidän mietiskellessään ilmaistujen totuuksien puhtautta ja ylevyyttä. Yhtäläisyydet etsivät toisiaan, antavat arvoa toisilleen. Pyhyys liittyy pyhyyteen, usko uskoon. Nöyrälle sydämelle ja vilpittömälle, etsivälle mielelle Raamattu on täynnä valoa ja tietoa. Ne, jotka tässä hengessä tulevat Raamatun luo, pääsevät apostolien ja profeettain seuraan. Heidän henkensä muuttuu Kristuksen Hengen kaltaiseksi, ja he haluavat tulla yhdeksi hänen kanssaan.

Monet luulevat, että heillä on vastuu Raamatun jokaisen näennäisen ristiriidan selittämisestä, jotta he voisivat vastata epäilijöiden ja epäuskoisten viisasteluihin. Mutta koettaessaan selittää sitä, minkä he käsittävät vain epätäydellisesti, he ovat vaarassa hämmentää toisten

ajatukset sellaisiinkin kohtiin nähden, jotka ovat selviä ja helposti ymmärrettäviä. Tällaista meidän ei tule tehdä. Meidän ei myöskään tule valittaa, että tällaisia vaikeuksia on olemassa, vaan ottaa ne vastaan, koska Jumala viisautessaan on ne antanut. Meidän velvollisuutemme on vastaanottaa hänen sanansa, joka on selvä jokaisessa kohdassa, mikä koskee sielun pelastusta, ja soveltaa sen periaatteita omaan elämäämme, opettaen niitä toisille sekä sanoin että esimerkein. Näin käy maailmalle ilmeiseksi, että meillä on yhteys Jumalan kanssa ja että luotamme ehdottomasti hänen sanaansa. Hurskas elämä, jossa päivittäin ilmenee puhtautta, nöyryyttä ja epäitsekästä rakkautta, tulee olemaan elävänä esimerkkinä Jumalan sanan opetuksista, ja se tulee todistamaan Raamatun puolesta tavalla, jota harvat voivat vastustaa. Tämä tulee osoittautumaan mitä tehokkaimmaksi esteeksi vallitsevalle taipumukselle skeptisismiin ja epäuskoon.

Uskon kautta meidän on katsottava tulevaisuuteen ja tartuttava Jumalan lupaukseen, että ymmärryksemme tulee kasvamaan, kun inhimilliset kyvyt liittyvät jumalallisiin ja kaikki sielunkyvyt pääsevät välittömään kosketukseen valon Lähteen kanssa. Voimme iloita siitä, että kaikki, mikä Jumalan kaitselmuksessa on meistä näyttänyt sekavalta, silloin selviää, vaikeasti ymmärrettävät asiat saavat selityksensä, ja siellä, missä rajallinen mielemme näki vain sekaannusta ja epäselvyyttä, näemme täydellisintä ja kauneinta sopusointua. Apostoli Paavali sanoo: »Sillä nyt näemme kuin kuvastimesta, arvoituksen tavoin, mutta silloin näemme kasvoista kasvoihin; nyt minä tunnen vaillinaisesti, mutta silloin minä olen tunteva täydellisesti, niin kuin minut itsenikin täydellisesti tunnetaan.»

Pietari kehottaa veljiään: »Kasvaka Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemisessa.» Milloin Jumalan kansa kasvaa armossa, se oppii aina selvemmin ymmärtämään hänen sanaansa. Se näkee uutta valoa ja kauneutta sen pyhissä totuuksissa. Tämä on pitänyt paikkansa seurakunnan historiassa kaikkina aikoina, ja niin tulee olemaan loppuun asti. Mutta kun todellinen hengellinen elämä surkastuu, niin edistymisen totuuden tuntemisessa pyrkii seisahtumaan. Ihmiset ovat tyytyväisiä siihen valoon, mitä he jo ovat Jumalan sanasta saaneet, ja he varoittavat tutkimasta enää Jumalan sanaa. Heistä tulee taantumuksellisia, ja he koettavat välttää kaikkea keskustelua.

Sitä seikkaa, ettei Jumalan kansan keskuudessa esiinny ristiriitoja tai

väittelyä, ei tulisi pitää ratkaisevana todistuksena siitä, että he pitävät kiinni oikeasta opista. On syytä pelätä, etteivät he voi oikein selvästi nähdä eroa totuuden ja valheen välillä. Kun Raamatun tutkiminen ei enää herätä mitään uusia kysymyksiä, kun ei enää synny mitään erilaisia käsityksiä, jotka panisivat ihmiset itse tutkimaan Raamattua varmistuakseen siitä, että heillä on totuus, tulee nykyaikana, kuten muinoinkin, olemaan monia, jotka pitävät kiinni perimätiedosta eivätkä oikein tiedä, ketä he palvelevat.

Minulle on näytetty, että monet, jotka tunnustavat tuntevansa nykyisen totuuden, eivät tiedä, mitä he uskovat. He eivät käsitä uskonsa perusteita. He eivät anna oikeata arvoa nykyisenä aikana suoritettavalle työlle. Kun koetusaika tulee, niin monet, jotka nyt saarnaavat toisille, tulevat huomaamaan, tutkiessaan omaa asemaansa, että on monia asioita, joille he eivät voi esittää mitään tyydyttävää perustetta. He eivät käsitä suurta tietämättömyyttään, ennen kuin näin joutuvat koetukselle. Ja seurakunnassa on monia, jotka pitävät itsestään selvänä, että he ymmärtävät, mitä he uskovat, mutta he eivät tunne omaa heikkouttaan, ennen kuin syntyy ristiriitoja. Kun he joutuvat eroon niistä, joilla on sama usko, ja heidän on pakko yksin tehdä selkoa uskostaan, he tulevat olemaan hämmästyneitä nähdessään, miten sekava käsitys heillä on siitä, minkä he ovat vastaanottaneet totuutena. On varmaa, että kansamme keskuudessa on alettu luopua elävästä Jumalasta ja kääntyä ihmisiin sekä panna ihmisjärki jumalallisen viisauden tilalle.

Jumala tahtoo herättää kansaansa. Elleivät muut keinot auta, heidän keskuuteensa tulee harhaoppeja, jotka seulovat heitä erottaen akanat nisuista. Jumala käskää kaikkia, jotka uskovat hänen sanansa, heräämään unesta. Kallisarvoinen, juuri tälle ajalle sopiva valo on koittanut. Se on Raamatun totuus, joka osoittaa meitä uhkaavat vaarat. Tämän valon tulisi johtaa meitä ahkerasti tutkimaan Raamattua ja tarkoin harkitsemaan missä asemassa olemme. Jumala toivoisi, että koko totuuden perustuksia tarkoin ja kestävästi tutkittaisiin, rukoillen ja paastoten. Uskovien ei tulisi tyytyä otaksumiin ja epätäsmällisiin käsityksiin siitä, mitä totuus on. Heidän uskonsa täytyy lujasti perustua Jumalan sanalle, niin että kun koetusten ajat tulevat ja heidät viedään hallitusmiesten eteen vastaamaan uskostaan, he voisivat sävyisyydellä ja pelolla tehdä selkoa heissä olevan toivon perustuksesta.

Harkitkaa, punnitkaa ja pohtikaa. Aineiden, joita esitämme maailmalle,

täytyy meille itsellemme olla elävä todellisuus. On tärkeätä, että puolustaessamme niitä oppeja, joita pidämme perustavina uskonkappaleina, emme koskaan esitä väitteitä, jotka eivät ole täysin luotettavia. Niillä voimme tukkia vastustajan suun, mutta ne eivät ole kunniaksi totuudelle. Meidän tulee esittää luotettavia väitteitä, jotka eivät vain vaienna vastustajiamme, vaan myös kestävät tarkimmankin tutkimuksen. Niillä, jotka ovat harjaantuneet väittelijöiksi, on suuri vaara, etteivät he käsittele Jumalan sanaa oikein. Kohdatessamme vastustajan meidän tulisi vakavasti pyrkiä esittämään aineemme sillä tavoin, että hänessä syntyisi vakaumus, sen sijaan että koettaisimme vain herättää luottamusta uskoviin.

Olkoon ihminen älyllisesti miten pitkällä tahansa, hän ei saa hetkeäkään ajatella, ettei hänen tarvitse jatkuvasti perinpohjin tutkia Raamattua saadakseen enemmän valoa. Kansana meitä kutsutaan henkilökohtaisesti tutkimaan ennustuksia. Meidän täytyy innokkaasti tarkata nähdäksemme jokaisen valonsäteen, jonka Jumala lähettää meille. Meidän on tavoitettava totuuden ensimmäiset säteet, ja kun rukoillen tutkimme, saamme kirkkaampaa valoa, jota voimme viedä toisille.

Kun Jumalan kansa on levossa ja tyytyväinen nykyiseen valoon, voimme olla varmat, ettei Jumalan suosio lepää heidän yllään. Hän tahtoisi heidän aina liikkuvan eteenpäin ja vastaanottavan sen yhä lisääntyvän valon, joka heille loistaa. Jumalaa ei miellytä seurakunnan nykyinen asenne. Sen keskuudessa ilmenee itseluottamusta, joka johtaa ihmiset siihen, etteivät he tunne tarvitsevansa lisää totuutta ja suurempaa valoa. Me elämme ajassa, jolloin saatana on toiminnassa oikealla puolellamme ja vasemmalla, edessämme ja takanamme, ja kuitenkin me kansana nukumme. Jumala toivoo äänen kuuluvan, joka herättäisi hänen kansansa toimintaan.

Sen sijaan että avattaisiin sielu vastaanottamaan valonsäteitä taivaasta, jotkut toimivat päinvastaiseen suuntaan. Sekä lehdistössä että saarnatuolista on esitetty Raamatun innoituksesta käsityksiä, joita ei Jumalan Henki eikä sana voi hyväksyä. Varmaa on, ettei ainoakaan ihmisen tai ihmisryhmän tulisi ryhtyä esittämään käsityksiä näin tärkeästä aineesta saamatta tuekseen sanoja »näin sanoo Herra». Ja kun ihmiset inhimillisine heikkouksineen, suuremmassa tai pienemmässä määrin ympäristön vaikutuksen alaisina, omaten perittyjä tai hankittuja taipumuksia, jotka eivät suinkaan tee heitä viisaiksi tai hurskaiksi,

asettavat Jumalan sanan kyseenalaiseksi ja ryhtyvät arvostelemaan, mikä on jumalallista ja mikä inhimillistä, he toimivat ilman Jumalan neuvoa. Herra ei siunaa sellaista työtä. Se vaikuttaa tuhoisasti sekä siihen, joka sitä suorittaa, että niihin, jotka pitävät sitä Jumalan työnä. Jumalallisesta innoituksesta esitetyt käsitykset ovat monen mielessä herättäneet epäuskoa. Kuolevaiset ihmiset ahtaine, lyhytnäköisine käsityksineen tuntevat olevansa päteviä arvostelemaan Raamattua sanoen: »Tämä kohta on tarpeellinen, mutta tuo ei ole, eikä ole innoitettu.»

Kristus ei opettanut mitään sellaista Vanhasta Testamentista, ainoasta osasta Raamattua, jonka hänen aikansa ihmiset omistivat. Hänen opetustensa tarkoitus oli suunnata heidän ajatuksensa Vanhaan Testamenttiin ja luoda kirkkaampaa valoa siellä esitettyihin suuriin aiheisiin. Pitkät ajat Israelin kansa oli ollut erossa Jumalasta, ja he olivat kadottaneet näkyvistään ne kalliit totuudet, jotka hän oli heille antanut. Nämä totuudet oli kätkeyty taikauskoihin muotoihin ja menoihin, jotka salasivat niiden tosi merkityksen. Kristus tuli poistamaan sen kuonan, joka oli himmentänyt niiden loiston. Hän asetti ne kalliina jalokivinä uusiin kehyksiin. Hän osoitti, että hän ei suinkaan pitänyt vähäarvoisena vanhojen, tuttujen totuuksien toistamista, vaan tuli saadakseen ne esiintymään todellisessa voimassaan ja kauneudessaan, jonka ihanuutta hänen aikansa ihmiset eivät milloinkaan olleet käsittäneet. Ollen itse näiden ilmaistujen totuuksien alkuunpanija hän saattoi paljastaa ihmisille niiden todellisen merkityksen ja vapauttaa ne vääristä tulkintoista ja teorioista, jotka johtajien omaksumina soveltuivat heidän omaan pyhittymättömään tilaansa, heidän hengellisyyden ja Jumalan rakkauden puutteeseensa. Hän poisti sen, mikä oli riistänyt näiltä totuuksilta niiden elinvoiman, ja antoi ne takaisin maailmalle alkuperäisessä puhtaudessaan ja voimassaan.

Jos meissä on Kristuksen Henki ja me olemme hänen työtovereitaan, meidän on jatkettava työtä, jota hän tuli tekemään. Tavat, perinteet ja väärät opit ovat jälleen himmentäneet Raamatun totuudet. Vallalla olevan teologian erheelliset opit ovat tehneet tuhansista epäilijöitä ja epäuskoisia. Jotkin erehdykset ja ristiriidat, joita monet väittävät Raamatun opeiksi, ovat todellisuudessa Raamatun vääriä tulkintoja, jotka on omaksuttu paavinvallan pimeinä aikoina. Suuret joukot on johdettu väärään käsitykseen Jumalasta, kuten juutalaisilla, jotka olivat aikansa erehdyksen ja perinteiden harhaan johtamia, oli väärä käsitys Kristuksesta. »Jos he

olisivat hänet tunteneet, eivät he olisi kirkkauden Herraa ristiinnaulinneet.» Meidän tehtävämme on ilmaista maailmalle Jumalan todellinen luonne. Sen sijaan, että arvostelemme Raamattua, koettakaamme sanoin ja esimerkein esittää maailmalle sen pyhiä, elämää antavia totuuksia, »julistaaksemme sen täydellisyyksiä, joka on pimeydestä kutsunut meidät ihmeelliseen valoosa.»

Paha, joka vähitellen on hiipinyt keskuuteemme, on huomaamatta johtanut sekä yksilöt että seurakunnat pois Jumalan kunnioittamisesta ja sulkenut pois voiman, jonka hän haluaisi heille antaa.

Veljet ja sisaret, antakaamme Jumalan sanan olla sellaisena kuin se on. Älköön ihmisviisaus saako vähentää yhdenkään raamatunlauseen voimaa. Ilmestyskirjan vakavan julistuksen tulisi varoittaa meitä sellaisesta. Mestarin nimessä pyydän sinua: »Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä maa.»

Tod. seurak. I, 12-23.

“Mutta kun te näette Jerusalemin sotajoukkojen ympäröimänä, silloin tietäkää, että sen hävitys on lähellä.”

“Mutta kun te näette Jerusalemin sotajoukkojen ympäröimänä, silloin tietäkää, että sen hävitys on lähellä. Silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkoot vuorille, ja jotka ovat kaupungissa, lähtekööt sieltä pois, ja jotka maalla ovat, älkööt sinne menkö. Sillä ne ovat koston päiviä, että kaikki täyttyisi, mikä kirjoitettu on.“ Luuk. 21:20-22.

Elämme hyvin erikoista aikaa. Maailmanlopun merkit toteutuvat kiireesti toinen toisensa jälkeen. Jeesuksen ennustukset Jerusalemin hävityksestä toteutuivat täsmällisesti, näin tulee toteutumaan myös ennustukset maailman lopusta. Nyt on korkea aika valmistautua. Tutkikaamme hartaalla mielellä itseämme, onko elämämme sopusoinnussa Jumalan sanan kanssa?

Jerusalemin hävitys

Ennen tätä hirveää tapahtumaa Jumala lähetti erilaisia varoituksia. “Tuomiota ja hävitystä ennustavia merkkejä ja ihmeitä ilmaantui.

Keskellä yötä näkyi temppelin ja alttarin yläpuolella ylikuonnollinen valo. Auringon laskiessa näkyi pilvissä kuvattuina taisteluun ryhmittäviä sotavaunuja ja sotamiehiä. Salaperäiset äänet herättivät kauhua pyhäkössä yöllä palvelustaan suorittavien pappien keskuudessa. Maa vavahteli ja lukemattomien äänten kuultiin huutavan: »Paetkaamme täältä.» Suuri itäportti, joka oli niin raskas, että kaksikymmentä miestä kykeni vaivoin sen sulkemaan ja jonka paksut rautaiset salpatangot oli kiinnitetty syvälle jyrkävään katukivetykseen, avautui keskiyöllä näkymättömän voiman vaikutuksesta.

Seitsemän vuoden ajan eräs mies kulki edestakaisin Jerusalemin katuja ennustaen kaupunkia kohtaavista kauhuista. Päivät ja yöt hän lauloi hirmuista lauluaan: »Huuto kuuluu idästä, huuto kuuluu lännestä, huuto kuuluu neljältä ilmansuunnalta, huuto Jerusalemiä vastaan ja temppeliä vastaan, huuto ylkää ja morsianta vastaan, huuto koko kansaa vastaan!») Tämä outo kulkija vangittiin ja häntä kidutettiin, mutta valituksen ääntäkään ei päässyt hänen huuliltaan. Pilkkaan ja pahoinpitelyyn hän vastasi vain: »Voi, voi Jerusalemiä! Voi, voi niitä, jotka siellä asuvat!») Hänen varoitusäänensä ei lakannut kuulumasta ennen kuin hän sai surmansa ennustamansa piirityksen aikana.” S. t. 31, 32.

Tässä mainitaan eräästä miehestä, joka seitsemän vuotta varoitti kaupungin asukkaita, mutta hän itse ei lähtenyt pakoon. Nykyaikana monet varoittavat maailman lopusta, mutta he itse eivät lähde pakoon. Monet haluavat varoittaa muita, mutta he itse eivät ota varoituksesta vaariin. Meidän tulee seurata Jeesuksen ohjeet tarkkaa.

Kun silloiset Jumalan uskolliset lapset näkivät sotajoukot Jerusalemin ympärillä, he tiesivät, että sen loppu on tullut ja kun välillä sotajoukot vetäytyivät, kristityt pakenivat. On sanottu, ettei yksikään kristitty kuollut Jerusalemin hävityksessä.

Missä mielessä Jumalan lapsen tulee paeta Jerusalemiä nykyaikana?

”Sillä Haagar on Siinain vuori Arabiassa ja vastaa nykyistä Jerusalemiä, joka elää orjuudessa lapsineen. Mutta se Jerusalem, joka ylhäällä on, on vapaa, ja se on meidän äitimme.” Gal. 4:25, 26. Jerusalem on vertauskuva seurakunnasta, jonka aikaisemmin Jumala tunnusti omaksi, niin kuin maallinen Jerusalem, mutta ei enää, koska se on poikennut oikealta tieltä ja elää orjuudessa.

“Toisen enkelin kautta annettu sanoma Babylonin kukistumisesta toistetaan ja sen lisäksi mainitaan siinä niistä turmeluksista, mitkä ovat saaneet sijaa seurakunnissa vuoden 1844:n jälkeen. Tämän enkelin työ sattuu oikeaan aikaan liittyen kolmannen enkelin sanoman viimeiseen suureen työhön, kun sanomaa julistetaan voimakkaalla äänellä. Täten Jumalan kansa valmistuu kestäämään kiusausten aikaa, jonka he saavat pian kohdata. Minä näin suuren valon lepäävän heidän yllään ja he yhtyivät yhdessä pelottomina julistamaan kolmannen enkelin sanomaa.” H. k. 307, 308

Tässä todistuksessa mainitaan turmeluksista, joita tuli seurakuntiin 1844:n jälkeen. Sen vuoksi Jumala lähetti vielä yhden enkelin, josta on mainittu Ilmestyskirjassa luvussa 18:1-4. Tämä enkeli edustaa Laodikean jäännöstä, Jumalan viimeinen seurakunta, jonka kautta Hän päättää työnsä maan päällä.

“Jumalan palvelijat, puettuina voimalla korkeudesta, valaistuin ja pyhää alttiutta heijastavin kasvoin lähtivät julistamaan taivaallista sanomaa. Uskonnollisiin joukkoihin hajotetut sielut ottivat kutsun vastaan ja heitä kehoitettiin rientämään joutuin ulos tuomituista seurakunnista, kuten Lootia kehoitettiin rientämään ulos Sodomasta, ennen sen häviötä. Jumalan kansa vahvistui siitä suuresta kirkkaudesta, mikä runsaana lepäsi heidän yllään valmistaen heidät kestäämään koetuksen hetkeä. Minä kuulin kaikkialla monen äänen sanovan: »Tässä on pyhien kärsivällisyys; tässä ne ovat, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon.» H. k. 309.

Tässä mainitaan millä tavalla viimeisen varoitus annetaan. Se tapahtuu sen enkelin kautta, joka tuli suoraan taivaasta ja tästä enkelistä on sanottu: “hänellä oli suuri valta, ja maa valkeni hänen kirkkaudestaan.” Ilm. 18:1. Millä tavalla Jumala kokoaa lapsensa omaan seurakuntaansa?

“Minä näin, että Jumalalla on vilpittömiä lapsia nimiadventistien ja langenneiden seurakuntien joukossa, ja ennen kuin vitsaukset vuodatetaan, kutsutaan sekä saarnaajia että kansaa ulos näistä seurakunnista, ja he ottavat iloiten totuuden vastaan. Saatana tietää tämän, ja ennen kolmannen enkelin voimakkaan huudon kaikumista, hän synnyttää herätystä näissä uskonnollisissa ryhmissä, jotta totuuden hylänneet sielut luulisivat Jumalan olevan heidän kanssaan. Hän toivoo voivansa eksyttää vilpittömiä heidän seassaan ja johtaa heitä ajattelemaan, että Jumala edelleenkin toimii näissä seurakunnissa. Mutta valo loistaa, ja kaikki vilpittömät jättävät langenneet seurakunnat asettuen Jumalan

jäännöskansan puolelle.” H. k. 290.

Nyt tulee kysymys, mikä seurakunta on nimiadventistien seurakunta? Se, joka avoimesti rikkoo kymmentä käskyä ja on ystävä paavin kanssa. Se on aivan selvä, että seurakunta, joka on poikennut oikealta tieltä on nimiadventistien seurakunta ja sieltä myös Jumala kutsuu omiansa lähtemään pois, ennen kuin armon aika päättyy.

Nykyisin on näitä vääriä herätyksiä, joiden kautta vihollinen yrittää pitää Jumalan rehelliset lapset näissä langenneissa seurakunnissa, mutta ne, jotka ovat kuuliaisissa Herralle, seuraavat Häntä.

Jeesus sanoi: “Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta; myös niitä tulee minun johdattaa, ja ne saavat kuulla minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen.” Joh. 10:16.

“Ja minä kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: ”Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisi tekin kärsiä hänen vitsauksistansa.” Ilm. 18:4.

Jotkut Lootin tavoin viivyttelät viimeisen asti, koska heillä on hyvä olla siellä missä ovat tottuneet, on ennakonluuloja ja epäilyksiä, on siteitä ja yhteyksiä, joista on vaikea päästä irti. Mutta Jumalan kutsuu kaikuu: ”Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi....”

Laodikean aikakaudella ensimmäinen maailmansodan aikana seurakunnalla oli suuri koetus ja sen johto päätti muuttaa uskonperiaatteen ja osallistua sotaan. Sen vuoksi Jumala kutsui uskonpuhdistus kansansa, jonka puolella oli vain 2% . Pieni vähemmistö! Tämä on Laodikean jäännösseurakunta, joka pitää kiinni uskonperiaateista, sekä rauhan -, että sodan aikana. Tämä on Ilmestyskirjan 18. luvun enkelin seurakunta. Sen kautta Jumala päättää työnsä maan päällä. Tähän seurakuntaan Jeesus johdattaa omat lampaat muista langenneista seurakunnista.

Valmistusaika

Mutta jäännösseurakunnan pitää valmistautua, samalla tavalla kuin opetuslapset, ennen kuin saivat aamusateen. Jokaisen pitää tutkia itsensä perusteellisesti, onko hänen elämänsä sopuossuussa Jumalan sanan kanssa. Ennen kuin Jeesus johdattaa omiansa seurakuntaansa, meidän pitää olla täydellisesti Pyhän Hengen johdossa. Meidän tulee päivittäin rukoilla ehtosateen vuodatusta, että Jumala voisi käyttää meitä, niin kuin apostolit muinoin, kuin saivat aamusateen. Silloin tulokset oli suuria,

mutta lopun aikana on sanottu tuloksien oleman vielä suurempia.

“Silloin sinä sanot sydämessäsi: "Kuka on nämä minulle synnyttänyt? Minä olin lapseton ja hedelmätön, karkoitettu ja hyljätty. Kuka on heidät kasvattanut? Katso, minä olin jätetty yksin. Missä nämä silloin olivat? Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä nostan käteni kansakuntien puoleen, kohotan lippuni kansoja kohti, niin he tuovat sinun poikasi sylissänsä ja kantavat sinun tyttäresi olkapäillään.” Jes. 49:21, 22.

“Silloin suoritetaan samanlainen työ kuin helluntaipäivänä. Niin kuin »syys sade» annettiin Pyhän Hengen vuodatuksena evankeliumin julistamisen alussa saattamaan oraalle kallisarvoista kylvöä, niin annetaan »keväs sade» sen lopussa kypsyttämään satoa. »Niin tuntekaamme, pyrkikäämme tuntemaan Herra: hänen nousunsa on varma kuin aamurusko, hän tulee meille kuin sade, kuin keväs sade, joka kostuttaa maan.» Hoos. 6:3. »Ja te, Siionin lapset, iloitkaa ja riemuitkaa Herrassa, teidän Jumalassanne, sillä hän antaa teille syysateen, vanhurskauden mukaan, vuodattaa teille sateen, syysateen ja keväsateen, niinkuin entisaikaan.» Joel 2:23. »On tapahtuva viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, että minä vuodatan henkeni kaiken lihan päälle.» »Ja on tapahtuva, että jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.» Apt. 2:17, 21.....

Jumalan palvelijat, joiden kirkastuneet kasvot loistavat pyhästä innostuksesta, kiiruhtavat paikasta paikkaan, julistaen taivaan sanomaa. Tuhannet äänet kaikkialla maan päällä kuuluttavat varoitusta. Ihmeitä tehdään, sairaita parannetaan ja tunnusteet seuraavat uskovaisia. Mutta saatanakin vaikuttaa valheen voimalla ja ihmeillä, saattaen tulenkin taivaasta lankeamaan maahan ihmisten nähden. Ilm. 13:13. Siten maan asukkaat saatetaan valitsemaan kantansa.

“Sanomaa ei viedä eteenpäin niin paljon todistelujen kuin Jumalan Hengen syvän vakuutuksen kautta. Todisteet on esitetty aikaisemmin. Siemen on kylvetty. Nyt se orastaa ja kantaa hedelmää. Lähetystyöntekijöiden levittämät julkaisut ovat tehneet vaikutuksensa, mutta jotkin seikat ovat estäneet vaikutuksen saaneita täysin käsittämästä totuutta tai seuraamasta sitä. Nyt valonsäteet tunkeutuvat kaikkialle, totuus esiintyy kirkkaudessaan ja Jumalan vilpittömät lapset katkaisevat heitä pidättäneet siteet. Perheyhteudet ja seurakuntasuhteet eivät enää voi heitä estää. Totuus on kaikkea muuta kalliimpi. Huolimatta totuutta vastustamaan yhtyneistä voimista asettuu suuri joukko Herran puolelle.” S. t. 594, 595.

Tämä on voitosta riemuitseva seurakunta

“Joka voittaa, sen minä teen pylvääksi Jumalani temppeleihin, eikä hän koskaan enää lähde sieltä ulos, ja minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, sen uuden Jerusalemin, joka laskeutuu alas taivaasta minun Jumalani tyköä, ja oman uuden nimeni.” Ilm. 3:12.

Tämä seurakunta on käynyt ankaraa taistelua. Se on puhdistettu, pyhitetty ja saanut Jumalan sinetin. Se on valmis kohtamaan Sulhasen, joka pian on tulossa! “Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja hänen vaimonsa on itsensä valmistanut. Ja hänen annettiin pukeutua liinavaatteeseen, hohtavaan ja puhtaaseen: se liina on pyhien vanhurskaus.” Ilm. 19:7, 8.

Näin puettuna Kristuksen vanhurskauteen seurakunta on valmis häämatkalle ja Jeesus vie meidät Isänsä luokse. Minkälainen ilo ja riemu se tulee olemaan!

“Me voimme nähdä tulevaisuuteen - nähdä taivaan autuuden. Raamatussa on paljastettuna näkyjä tulevasta kirkkaudesta, kuvia, jotka Jumala on kädellään piirtänyt, ja ne ovat rakkaita hänen seurakunnalleen. Uskossa voimme seistä ikuisen kaupungin kynnyksellä ja kuulla sulaisen tervetuliaistoivotuksen. Se lausutaan niille, jotka tässä elämässä ovat yhteistyössä Kristuksen kanssa pitäen kunnianaan kärsiä hänen tähtensä. Kun lausutaan sanat: »Tulkaa, minun Isäni siunatut», he laskevat kruununsa Lunastajan jalkojen juureen ja huudahtavat: »Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan voiman ja rikkauden ja viisauden ja väkevyyden ja kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen. — Hänelle, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti!» (Matt. 25: 34; Ilm. 5: 12,13).

“Siellä lunastetut tervehtivät niitä, jotka johdattivat heidät Vapahtajan tykö. Kaikki ylistävät yhdessä häntä, joka kuoli, jotta ihmiset saisivat elämän, joka on Jumalan elämän vertainen. Taistelu on ohi. Ahdistus ja kiista on päättynyt. Voiton virret täyttävät koko taivaan, kun lunastetut kohottavat riemullisen laulun: Arvollinen, arvollinen on Karitsa, joka teurastettiin ja elää jälleen, riemuitseva voittaja.” Ap. teot. 461.

Uusi Jerusalem

“Ja pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, minä näin laskeutuvan alas taivaasta Jumalan tyköä, valmistettuna niinkuin morsian, miehellensä kaunistettu.” Ilm. 21:2.

Tämä on 144 000:n kotikaupunki, jossa he saavat asua iankaikkisesti. Se on maailmankaikkeuden pääkaupunki. Jumala näytti sen Johannekselle etukäteen kuinka laskeutuu tähän planeettaan.

Kirjassa “Suuri taistelu” mainitaan: että sen jälkeen kun Jumala herättää kaikki jumalattomat, ja miten saatana pettää heitä, että he voivat hyökätä Jerusalemiin ja valloittaa sen. Niin he valmistautuivat suureen sotaan. Nyt Jumalan lapset ovat turvassa, heidän ei tarvitse paeta, niin kuin maallisesta Jerusalemissa silloin, vuonna 70 Kristuksen jälkeen. Jumalattomien aseet ja vihollisen voimat ovat tehottomia tekemään jotakin Jumalan kaupunkia vastaan. Sen jälkeen, kun Jumala osoittaa kaikille saatanan taistelun alusta loppuun, kaikki kaupungin ulkopuolella ymmärtävät, että Jumala on vanhurskas ja antavat kunnian Hänelle. Tämä on viimeinen taistelu jossa saatana enkeleineen ja kaikki ihmiset, jotka oli vihollisen puolella tuhotaan ikuisiksi. Meidän planeettamme puhdistetaan tulellaan. Näin synty ja sen seuraukset on poistettu. Näin Jumalan kansa saa asua turvassa tällä planeetalla, joka korotetaan niin korkealle, että Jumalan ja Jeesuksen valtaistuimen on täällä. Olkoon Herralle kunnia ja kiitos pelastussuunnitelmasta.

Rakkaat veljet, sisaret ja ystävät, nyt elämme aivan ajan lopussa. Ajanmerkit osoittavat, että rakas Vapahtajamme saapuu pian. Olkaamme rohkealla mielellä, pian pääsemme kotiin, silloin saamme levähtää taisteluistamme. Tehkäämme työtä oman ja lähimmäistemme pelastuksen hyväksi. Herra meitä siunatkoon ja auttakoon tässä. Aamen.

Vladimir Marinov

Anna Pyhän Hengen toimia sinussa

Ylistys olkoon Jumalalle, meidän taivaalliselle Isällemme, niistä runsaista lupauksista Pyhästä Hengestä, jotka Jeesus antoi vähän ennen kuolemaansa! Jeesus sanoi, että Hän antaisi opetuslapsilleen toisen Puolustajan. Joh. 14:16.

- Hän pysyisi ihmisissä eikä ainoastaan heidän tykönään. Joh. 14:17.
- Hän olisi heille kaikkea, mitä Jeesuskin oli ollut, ja vielä enemmänkin. Joh. 14:16.
- Hän tekisi mahdolliseksi Jeesuksen elää opetuslapsissaan voitokasta

elämää. Joh. 14:18,23.

Rakkaat veljet ja sisaret, oletteko koskaan ajatelleet tätä lupasta? Uskotteko siihen? Pidätkö sitä juuri henkilökohtaisesti teille annettuna? Toivon, että lukiessamme näitä rukouslukemisia, puhumme niistä ehdoista, jotka ovat välttämättömiä, jotta Pyhä Henki voi vaikuttaa. Mutta ehkä kysymme itseltämme, miksi oli niin tärkeää, että Jeesus antoi nämä lupaukset Pyhästä Hengestä. Eikö Hän sanonut: "Se on täytetty"? Kyllä! Jeesus aloitti lunastusprosessin, ja Pyhän Hengen tuli jatkaa sitä ja viedä se päätökseen, sillä Jeesus oli esimerkkinä voitokkaasta elämästä, ja Pyhä Henki on voitokkaan elämän antava voima. Hän sanoi opetuslapsilleen: "Pysykää minussa, ... sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä." Joh. 15:4,5.

"Jeesus oli useita kertoja koettanut avata tulevaisuutta opetuslapsilleen, mutta he eivät olleet välittäneet ajatella hänen sanojaan. Siksi hänen kuolemansa oli yllättänyt heidät, ja kun he jälkeinpäin muistelivat mennyttä, ja näkivät epäuskonsa seuraukset, heidät valtasi suru." ApT. s. 23.

Tällainen oli apostolien tila heidän Mestarinsa kuoleman jälkeen; he eivät voineet tehdä mitään; he tunsivat itsensä toivottomiksi ja masentuneiksi. Kristuksen sanat täytyivät: "Ilman minua te ette voi mitään tehdä." Joh. 15:5. Ehkä sinäkin tunnet itsesi toivottomaksi, masentuneeksi ja voimattomaksi tekemään mitään kristillisen luonteesi parantamiseksi. On myös mahdollista, että kaikki sinun ponnistelusi kehittää Hengen hedelmiä, ovat tuloksettomia, ja niin sinusta tulee "viheliäinen" ja järkyttynyt. Room. 7:24.

Mutta juuri tässä tilanteessa, masennuksen, surun ja epätoivon valtaamina opetuslapset kokoontuivat yläsalissa yhteen ja tunsivat sen Vapahtajan lupauksen täyttymisen välttämättömän tarpeen: "Ja katso, minä lähetän teille sen, jonka minun Isäni on luvannut; mutta te pysykää tässä kaupungissa, kunnes teidän päällenne puetaan voima korkeudesta." Luuk. 24:49.

Kun opetuslapsilta oli otettu pois Kristuksen näkyvä läsnäolo "heille annettaisiin Pyhä Henki täyteydessään sinetöimään heidät tehtävänsä." ApT. s. 27.

Tämä on myös tänä päivänä meidän välttämätön tarpeemme; meidän täytyy tulla Pyhällä Hengellä kastetuiksi. Me tarvitsemme tätä voimaa ollaksemme Kristuksen todistajia. Jeesus sanoi: "Kun Pyhä Henki tulee

teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajani". Apt. 1:8. "Pyhän Hengen ja elävän Todistajan todistuksen yhdistyminen tulee antamaan maailmalle varoituksen. Jumalan työntekijä on se työväline, jonka kautta taivas antaa ilmoituksia, ja Pyhä Henki antaa totuuden sanalle jumalallisen arvoavallan." BC.6, s. 1053.

Miten opetuslapset ottivat lupauksen vastaan?

Raamattu sanoo opetuslasten työstä ennen Pyhän Hengen vuodatusta, että he "olivat alati pyhäkössä ja ylistivät Jumalaa". Luuk. 24:53. Ja edelleen:', "Opetuslapset rukoilivat tavattoman hartaasti. että he saisivat kykyä kohdata ihmisiä ja päivittäisessä seurustelussaan puhua sanoja, jotka johtaisivat syntisiä Kristuksen luo. He poistivat kaikki erilaisuudet ja kaiken ylivalloitteluun, ja näin he lähentyivät toisiaan kristillisessä yhteydessä. He pääsivät myös yhä lähemmäksi Jumalaa, ja tällöin he huomasivat olleensa etuoikeutettuja saadessaan olla niin läheisessä yhteydessä Jeesukseen. Suru täytti heidän mielensä heidän muistellessaan, miten monesti he olivat murehduttaneet häntä hitaalla käsityskyvyllään, kun eivät olleet ymmärtäneet niitä läksyjä, joita hän heidän parhaakseen oli koettanut opettaa heille. Nämä valmistuspäivät olivat syvän sydämentutkistelun aikaa.

Opetuslapset tunsivat hengellisen tarpeensa ja anoivat Herralta sitä pyhää voimaa, mikä tekisi heidät kelvollisiksi suorittamaan sieluja voittavaa työtä." ApT. s. 31.

Tästä voimme päätellä, että meidän henkilökohtaisessa elämässämme ja seurakunnassa täytyy Jumalan armosta saada täytettyä tietyt ehdot, ennen kuin Pyhä Henki voi tuloksekkaasti vaikuttaa meissä.

Usko

"Usko ... ei ole vain jonkin totena pitämistä, vaan se merkitsee luottamusta." SM.I.s. 389.

Uskon kautta ihminen ottaa Kristuksen vastaan henkilökohtaisena Vapahtajanaan ja tulee Hänen seuraajakseen. "Mutta ilman uskoa on mahdoton olla otollinen, sillä sen, joka Jumalan tykö tulee, täytyy uskoa, että Jumala on ja että hän palkitsee ne, jotka häntä etsivät." Hebr. 11:6.

"Kristus julisti, että hänen seuraajansa saisivat kokea hänen Henkensä jumalallista vaikutusta loppuun asti. Helluntaipäivästä nykyaikaan asti Puolustaja on lähetetty kaikille, jotka ovat täysin jättäytyneet Herralle ja

hänen palvelukseensa. Kaikille, jotka ovat vastaanottaneet Kristuksen omakohtaisena Vapahtajanaan, Pyhä Henki on tullut neuvonantajaksi, pyhittäjäksi, oppaaksi ja todistajaksi. " ApT. s. 40.

"Sinun täytyy kuolla itsellesi ja elää Jumalalle. 'Jos te siis olette herätetyt Kristuksen kanssa, niin etsikää sitä, mikä on ylhäällä, jossa Kristus on, istuen Jumalan oikealla puolella.' Oma minä tulee unohtaa. Ylpeys, itserakkaus, itsekkyyys, saituus, ahneus, maailman rakkaus, viha, epäluuloisuus, kateus ja pahat ajatukset tulee voittaa ja uhrata ikuisiksi ajoiksi. Kun Kristus saapuu, hän ei tule korjaamaan näitä virheitä eikä tekemään meitä siveellisesti kelvollisiksi hänen tuloaan varten. Valmistautumisen tulee tapahtua ennen hänen tuloaan." Maranata, s. 63.

Antaumus

"Jumala on luvannut seurakunnalleen Hengen lahjan, ja tämä lupaus kuuluu meille aivan yhtä hyvin kuin ensimmäisille opetuslapsillekin. Mutta kuten muihinkin lupauksiin, on tähänkin liitetty ehtoja. On monia, jotka uskovat ja selittävät turvautuvansa Herran lupauksiin; he puhuvat Kristuksesta ja Pyhästä Hengestä, mutta se ei hyödytä heitä. He eivät anna sieluaan jumalallisen Välikappaleen johdettavaksi ja valvottavaksi. Me emme voi käyttää Pyhää Henkeä. Hengen tulee käyttää meitä. Hengen kautta Jumala vaikuttaa kansassaan 'sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi'. Fil. 2:13. Mutta monet eivät halua alistua. He haluavat tehdä kaiken itse. Siksi he eivät saa taivaallista lahjaa. Vain niille, jotka odottavat nöyrästi Jumalaa, jotka katsovat Hänen johtoonsa ja armoonsa, annetaan Henki. "Henkilöstä, joka oman itsensä sivuun pannen antaa Pyhälle Hengelle mahdollisuuden vaikuttaa hänen sydämeensä ja elää kokonaan Jumalalle pyhitettyä elämää, on rajattomasti hyötyä. ...Jos Hänen kansansa poistaisi kaikki esteet. Hän vuodattaisi pelastuksen virran runsaana inhimillisten kanavien kautta." RH.

"Jokainen sielu, joka kieltäytyy jättäytymästä Jumalalle, on toisen voiman vallassa. Hän ei ole itsensä oma. Hän voi puhua vapaudesta, mutta hän on kaikkein kauheimmassa orjuudessa." AT. s. 448.

Itse asiassa juuri kieltäytymällä asettumasta Jumalan johdettaviksi meistä tulee sätkynukkeja ja me uhraamme erikoisuutemme, sillä Jumalan johdatus tuo mukanaan vapauden tehdä ratkaisuja. Vihollinen pitää kiinni niistä, jotka ovat hänen valvonnassaan, ja kieltäytyy päästämästä heitä vapaaksi.

"Jeesukselle, joka tyhjensi itsensä ihmiskunnan lunastamiseksi, annettiin Pyhää Henkeä määrättömästi. Niin annetaan jokaiselle Kristuksen seuraajallekin, jos koko sydän annetaan Hänen asuttavakseen." OHC. s. 151.

Kuuliaisuus

Kuuliaisuus ei ole pelkkä teko tai suostumus, vaan rakkauden palvelus, ja todellinen kuuliaisuus on luonnollista ja vapaaehtoista. Se tulee vain uskon suhteesta Kristukseen. Raamattu sanoo: "Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä, ..." "Joka sanoo: 'minä tunnen hänet', eikä pidä hänen käskyjensä, se on valhettelija, ja totuus ei ole hänessä." 1. Joh. 5:3; 2:4.

Sen huomaaminen, että Jumalalla on kuuliaisuudelle parempi suunnitelma, voi olla valtava hyvä sanoma. "Omin voimin emme kykene saattamaan pyrkimyksiä, haluja ja taipumuksia sopusointuun Jumalan tahdon kanssa. Mutta jos olemme 'halukkaita tulemaan halukkaiksi', Vapahtaja tekee tämän meidän puolestamme. Hän hajottaa 'maahan järjen päätelmät ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan' ja vangitsee 'jokaisen ajatuksen kuuliaiseksi Kristukselle.'" ApT. s. 368. Jumala on luvannut meidän ajattelussamme jännittäviä muutoksia, jotka saavat aikaan pelkän ulkonaisen myöntymisen sijaan todellisen kuuliaisuuden. Hän on luvannut tuoda meidän makumme, taipumuksemme, tunteemme, ajatuksemme ja tarkoitusperämme sopusointuun tahtonsa kanssa. Hän on luvannut, että me muutomme katsomalla Jeesukseen, kunnes hyvä tulee luonnolliseksi. Hän lupaa antaa meille uuden sydämen, uudet tarkoitukset ja vaikuttimet.

Todistajia

Maailman onnellisin ihminen on se, joka puuhailee eniten palveluksessa toisten hyväksi. Kurjin ihminen on se, joka palvelee vain itseään.

"Heti kun joku tulee Kristuksen tykö, hänen sydämessään herää halu tehdä muille tiettäväksi, miten kallisarvoisen ystävän hän on löytänyt Jeesuksessa. Hän ei voi sulkea pelastavaa ja pyhittävää totuutta sydämeensä. Jos olemme puetut Kristuksen vanhurskauteen ja olemme täytetyt hänen sisimmässämme olevan Henkensä synnyttämällä ilolla, me emme kykene pysymään vaii. Jos olemme kokeneet ja nähneet, että Herra

on hyvä, niin meillä on jotakin kerrottavaa." TKL. s. 67.

Oletko sinä onnellinen? Vai tunnetko olosi kurjaksi? Ero tulee siitä, miten paljon pyrit olemaan toisille siunaukseksi. "Voima lisääntyy harjoituksessa. Toiminta on juuri elinehto. Ne jotka pyrkivät ylläpitämään kristillistä elämää ottamalla toimettona vastaan ne siunaukset, jotka armo tuo mukanaan, eivätkä tee mitään Kristuksen hyväksi, koettavat yksinkertaisesti elää pelkästään syömällä tekemättä työtä. Niin hengellisessä kuin luonnollisessakin maailmassa tämä aina johtaa heikentymiseen ja rappioon. Henkilö, joka kieltäytyisi käyttämästä ruumiinjäseniään, menettäisi pian kaiken kyvyn käyttää niitä. Samoin kristitty, joka ei käytä Jumalalta saamiaan kykyjä, ei ainoastaan ole kykenemätön kasvamaan Kristukseen, vaan hän myös menettää sen voiman, joka hänellä jo oli." TKL. s. 69.

Rukous

Meidän tulisi anoa yhtä hartaasti Pyhän Hengen vuodatusta, kuin opetuslapset rukoilivat ennen helluntaita. Jos he tarvitsivat sitä silloin, tarvitsemme me sitä vielä enemmän tänä päivänä.

"Henki annetaan vain niille, jotka ovat nöyriä Jumalan edessä, jotka odottavat Hänen johdatustaan ja armoaan. Tämä luvattu, uskossa vastaanotettu siunaus tuo mukanaan kaikki muutkin siunaukset. Se annetaan Kristuksen armon rikkauden mukaan, ja Jeesus haluaa antaa sen jokaiselle sielulle siinä määrin kuin tämä on ottanut Hänet vastaan." DE. s. 254.

Rakkaat veljet ja sisaret, Pyhän Hengen vakuus on Kristuksen elämän vakuus. Vain ne, joita Jumala näin opettaa, vain ne, joilla on Hengen sisäinen vaikutus ja joiden elämässä näkyy Kristuksen elämä, voivat olla Vapahtajan todellisia edustajia.

"Pyhittynyttä työntekijää lohduttaa suuresti tietoisuus siitä, että Kristuskin elässään maan päällä lähestyi Isäänsä saadakseen tarvitsemaansa tuoretta armoa; ja tästä yhteydestä Jumalan kanssa hän lähti vahvistamaan ja siunaamaan toisia. Katso Jumalan Poikaa, joka kumartuu rukoilemaan Isäänsä! Vaikka hän on Jumalan Poika, hän vahvistaa uskoaan rukoilemalla ja saa olemalla yhteydessä taivaaseen itselleen voimaa pahuuden vastustamiseen ja ihmisten tarpeiden täyttämiseen." ApT. s. 45.

"Kristuksen harjoittamina opetuslapset olivat oppineet tuntemaan

Hengen tarpeensa. Ja Hengen opettamina he saivat lopullisen pätevyyden ja lähtivät täyttämään elämäntehtävänsä. He eivät enää olleet tietämättömiä ja kouliintumattomia. He eivät enää olleet pelkkien irrallisten yksilöiden tai epäsopuisten, ristiriitaisten ainesten ryhmittymä. He eivät enää tavoitelleet maailmallista suuruutta. He toimivat 'yksimielisesti', ja heillä 'oli yksi sydän ja yksi sielu'. Kristus täytti heidän ajatuksensa, ja heidän toiveensa oli hänen valtakuntansa edistäminen. Mieleltään ja luonteeltaan he olivat tulleet Mestarinsa kaltaisiksi, ja ihmiset 'tunsivat heidät niiksi, jotka olivat olleet Jeesuksen kanssa.'" ApT. s. 37.

Tunnetko sinä Pyhän Hengen tarpeesi? Kuinka usein sinä pyydät joka päivä tätä luvattua armoa? Ja millainen on sinun vaikutuksesi tässä suhteessa veljiisi, naapureihisi ja ystäviisi?

Minun vilpiton toivomukseni on, että me kaikki pitäisimme näitä edellä mainittuja ehtoja savutettavissa olevina. Jos me niin valitsemme, meidän elämässämme ilmenee suuressa määrin Pyhän Hengen läsnäoloa. Missä ikinä Jumalalle vihkiytynyt työntekijä onkin, myös Pyhä Henki on hänen kanssaan ja antaa voimaa, joka pitää taistelevan sielun pystyssä hädän ja maailman vihamielisyyden keskellä. Ja tuntien omat virheensä ja heikkoutensa, pyytäköön jokainen uskovainen Herralta kaksin verroin Hänen Henkeänsä. Amen!

Adam Elly Mwambene

Antaumus

Eräänä aamuna mies lähti pienestä kylästä ja meni vuorille. Nämä vuoret olivat tiheän subtrooppisen pensaiston peittämät. Kulkiessaan hän löysi paviaanin poikasen, joka nähtävästi oli yksin - emoa ei näkynyt missään. Hän piti sitä onnekkana löytönä ja ajatteli, että siitä tulisi mainio kotieläin hänen kotiinsa. Hän nosti poikasen, asetti sen turvallisesti syliinsä ja lähti kotimatkalle. Kun hän oli päässyt jo puoleen väliin kotia, hän kuuli yhtäkkiä kummallista meteliä takaapäin. Hän vilkaisi taakseen ja näki lauman paviaaneja, jotka juoksivat häntä kohti. Hän puristi poikasen lujasti itseään vasten ja alkoi juosta niin nopeasti kuin pystyi kylää kohden, mutta mitä nopeammin hän juoksi, sitä nopeammin hänen hämmästyksensä paviaanit lähestyivät häntä. Kun

hän tuli kylänsä lähelle, hän kuuli erään kyläläisen pelokkaan huudon: "päästä poikanen irti! Päästä poikanen irti!" Mutta hän ei vielä kukaan halunnut. Kylän laidalla häntä seurannut paviaanilauma oli valmis lyömään hänet ja repimään palasiksi, mutta lopulta hänen järkensä voitti. Mies jätti poikasen ja juoksi edelleen henkensä edestä. Paviaanit ottivat poikasen ja kääntyivät takaisin vuorille päin.

Kristillinen kilpajuoksu

"Ettekö tiedä, että jotka kilparadalla juoksevat, ne tosin kaikki juoksevat, mutta yksi saa voittopalkinnon? Juoskaa niin kuin hän, että sen saavuttaisitte. Mutta jokainen kilpailija noudattaa itsensähillitsemistä kaikessa; he saadaksevat vain katoavaisen seppeleen, mutta me katoamattoman. Minä en siis juokse umpimähkään, en taistele niin kuin ilmaan hosuen, vaan minä kuritan ruumistani ja masennan sitä, etten minä, joka muille saarnaan, itse ehkä joutuisi hyljättäväksi." 1. Kor. 9:24-27.

"Paavali käytti tätä tunnettua urheilukilpailua, jota vietettiin kreikkalaisessa ja hellenistisessä maailmassa aikanaan, esittääkseen aiheitaan havainnollisesti, nimittäin itsensäkieltämisen harjoittamisen tärkeyttä toisten lunastuksen edistämiseksi. Jakeissa 26,27 hän suuntaa opetuksen itseensä. Paavali viittasi todennäköisesti Istmin tai Korintin kisoihin, jotka olivat Korintin asukkaille tunnetuimmat. Kisat koostuivat kilpajuoksusta, nyrkkeily- ja painiotteluista ja kiekon heitosta. Paavali viittaa näistä kahteen, kilpajuoksuun (jakeet 24,25) ja nyrkkeilyotteluihin (jakeet 26,27).

Kaikki, jotka osallistuivat kreikkalaisiin kilpailuihin näkivät paljon vaivaa voittaakseen palkinnon. He käyttivät kaiken taitonsa ja elinvoimansa, jotka olivat saavuttaneet tehokkaalla harjoittelulla. Kukaan heistä ei ollut välinpitämätön, huoleton tai laiska. Iankaikkisen elämän kruunua tarjotaan kaikille; mutta vain ne, jotka antautuvat ankaraan harjoitteluun, saavuttavat palkinnon. Se merkitsee, että kristittyjä kaikkina aikoina on johtanut sanoissa, ajatuksissa ja teoissa korkea normi, joka on löydettävissä Raamatusta, ja he eivät ole omien toiveidensa ja sydämensä taipumusten hallittavissa. He kysyvät matkan joka askeleella: 'Mitä Jeesus tekisi? Vahvistaako vai heikentääkö tällainen toimintatapa, työsuunnitelma tai tämän laatuinen rentoutuminen hengellistä voimaani?' Kaikki, mikä estää hengellistä edistymistä, täytyy jättää; muuten ei ole

mahdollista saada voittoa. (Ks. Hebr. 12:2,3)."

Missä hyvänsä kilpailussa voittaminen vaatii päättäväistä ponnistelua kilpailijalta. Kaikki ruumiinosat täytyy alistaa kuriin, etteivät ne epäonnistu suorituksen hetkellä. Se vaatii taistelua alusta loppuun asti. Kaikki ruumiinosat on suunnattu päämäärää kohti. Henki, silmät ja lihakset ovat kaikki asetettu toimintaan voittaakseen. Täydellinen sopusointu kaikkien ruumiinosien välillä pitää kunnossa, ilman mitään epäsopua tai laiskuutta. Täydessä yksimielisyydessä hengen alaisena ruumis vastaa heti hengen käskyihin.

Kristitty, joka haluaa voittaa kilpailun lopussa, joutuu olemaan kaikissa asioissa kohtuullinen. Hänen täytyy saavuttaa itsensä hallitseminen joka asiassa, ei ainoastaan haitallisissa, vaan jopa hyödyllisissä asioissa. Kristityn täytyy saada hallintaan ikänsä hellimänsä tottumukset, toimitaan niiden mukaan sitten tietoisesti tai alitajuisesti. Nämä tavat muovaavat luonteen. Jos niitä ei saada hallintaan, ne vaikuttavat luonteen muodostumisessa sellaiseksi, joka ei ole Ihmisen Pojan luonteen kaltainen. Meidän lihallisen luontomme huonojen toiveiden ei saa antaa vallita luonnettamme, vaan ne täytyy alistaa jatkuvaan valvontaan ja Kristuksen avulla saada Jumalan vangitsemiksi.

Monet ihmiset tietävät, että nämä huonot, luonnolliset taipumukset täytyy alistaa Kristukselle, mutta heiltä puuttuu päättäväisyys toimia näin. He ovat puolinaisia ponnisteluissaan yrittäessään suorittaa tämän olennaisen työn. He näyttävät siltä kuin ponnistelisivat tämän työn hyväksi, mutta todellisuudessa he eivät haluakaan vapautua näistä taipumuksistaan syntiin. Ja tämä siksi, että näistä taipumuksista on tullut niin osa heitä itseään, että ratkaiseva lyönti niitä vastaan satuttaa jotakin, mikä on osa heitä. Mutta ihminen ei voi pilkata Jumalaa. Meidän kaikkitietävä Jumalamme tuntee meidät ja tietää, mikä on aitoa. Hän palkitsee ne, jotka ovat rehellisiä ja vilpittömiä, ja nuhtelee kaikkea teeskentelevää intoa, joka ei vapauta sielua kaikista synnillisistä epäpuhtauksista. Jos kilpailija kilpailuun valmistautuessaan pinnaa harjoittelusta, hän tietää, ettei vahingoita sillä ketään muuta kuin itseään. Hänen mahdollisuutensa voittoon pienenevät juuri siinä suhteessa, kuin hän on uskonon harjoitussuunnitelmalleen.

Käytännön neuvoja

”Ettekä tee mitään itsekkyydestä tai turhan kunnian pyynnöstä, vaan

että nöyryydessä pidätte toista parempana kuin itseänne ja että katsotte kukin, ette vain omaanne, vaan toistenkin parasta.” Fil. 2:3,4. ”Tehkää kaikki nurisematta ja epäröimättä, että olisitte moitteettomat ja puhtaat, olisitte tahrattomat Jumalan lapset kieron ja nurjan sukukunnan keskellä, joiden joukossa te loistatte niinkuin tähdet maailmassa.” Fil. 2:14,15

Oman voiton pyynti, itsekkäät pyrkimykset, on kallio, johon monet sielut ovat murskaantuneet ja monet seurakunnat jääneet voimattomiksi. Sellaiset, jotka tuntevat vain vähän antaumusta, jotka ovat vain vähän liittyneitä Jumalaan, ovat niitä, jotka ahkerimmin pyrkivät korkeimmille paikoille. Heillä ei ole aavistustakaan omasta heikkoudestaan ja luonteensa puutteista. Elleivät monet nuorista saarnaajistamme tunne Jumalan muuttavaa voimaa, heidän työnsä on ennemminkin este kuin apu seurakunnalle. He ovat ehkä oppineet Kristuksen opetukset, mutta eivät ole tulleet tuntemaan Kristusta. Sielu, joka katsoo lakkaamatta Jeesukseen, näkee Hänen itsensä kieltävän rakkautensa ja syvän nöyryytensä ja seuraa Hänen esimerkkiään. Sydän täytyy puhdistaa ylpeydestä, kunnianhimosta, vääryydestä, vihasta ja itsekkyydestä. Monilla nämä pahat taipumukset on osittain voitettu, mutta niitä ei ole täysin kitketty pois sydäimestä. Suotuisissa olosuhteissa ne itävät uudelleen ja kypsyvät kapinaksi Jumalaa vastaan. Tässä on hirvittävä vaara. Mistä hyvänsä synnistä kiinnipitäminen merkitsee sen vastustajan rakastamista, joka odottaa vain odottamatonta hetkeä tuhotakseen meidät.

”Kuka on viisas ja ymmärtäväinen teidän joukossanne? Tuokoon hän näkyviin tekonsa hyvällä vaelluksellaan viisauden sävyisyydessä.’ Rakkaat veljet ja sisaret, kuinka te käytätte puheen lahjaa? Oletteko oppineet hallitsemaan kielenne niin, että se tottelee jatkuvasti valveutuneen omantunnon ja pyhien tunteiden käskyjä” Ovatko teidän keskustelunne vapaita kevytmielisyydestä, ylpeydestä ja kaunasta, petoksesta ja saastaisuudesta? Oletteko ilman vääryyttä Jumalan edessä? Sanoilla on vaikuttava voima. Saatana pitää mahdollisuuksien mukaan kielen omassa palveluksessaan. Itsestämme emme voi hallita vastahakoisia jäseniämme. Jumalallinen armo on meidän ainoa toivomme.

Niiden, jotka miettivät ahkerasti, miten voisivat varmistaa oman etevämmyytensä, tulisi ennemminkin tutkistella, miten voisivat saada sitä viisautta, joka ’on ensiksikin puhdas, sitten rauhaisa, lempeä, taipuisa, täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä, se ei epäile, ei teeskentele.’ Minulle näytettiin, että monien saarnaajien tulisi painaa nämä sanat sydämensä

tauluihin. Se jolla on Kristus, kirkkauden toivo, tuo 'näkyviin tekonsa hyvällä vaelluksellaan viisauden sävyisyydessä.'" T.5, s. 174,175.

Katsominen Jeesukseen

"Sentähden, kun meillä on näin suuri pilvi todistajia ympärillämme, pankkaamme mekin pois kaikki, mikä meitä painaa, ja synti, joka niin helposti meidät kietoo, ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa, silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle." Hebr. 12:1,2.

"Mihin hyvänsä käännämme katseemme pyhien historiassa, löydämme sen periaatteen 'todistajia', että uskoja uskollisuus voittavat kaikki esteet.

Todistajien pilvi. Tai 'todistajien joukko'. Kuvallinen ilmaisu jakeessa 1 osoittaa meille kristittyä urheilijana, joka tekee viime valmistelut juostakseen kilpailun vanhalla stadionilla, jossa katsojat istuvat riveittäin penkeillä. Urheilija, joka aikoo voittaa kilpajuoksun luo viime silmäyksen kasvojen joukkoon, jotka ympäröivät hänet niin kuin pilvi. Tässä on todistajat, lukematon joukko arvollisia uskovia, jotka mainitaan 11. luvussa, kaikki ne, jotka kaikenlaisista vaivoista ja esteistä huolimatta päättivät ilolla juoksunsa. Heidän uskollisuutensa ja kestävyytensä toivat heille voiton elämän kilpajuoksussa. Tietoisena siitä, että kaikkien aikojen uskollisten silmät ovat suunnatut häneen, kristitty juoksija saa kannustusta kaikkiin ponnistuksiin voittaakseen kilpailun, joka hänellä on edessään. ... Paino. Kreikankielinen ogkos: paino, taakka, este. Tässä käytetään viimeistä merkitystä. 1. jakeen kuvassa ogkos viittaa ylimääräiseen painoon, kuten vaatteet, jotka voivat estää tai hidastaa juoksijaa. Uskon innoittamat ihmiset eivät epäröi jättää kaikkea pois, mikä voi estää heitä saavuttamasta päämäärää.

Kirjoittaja jättää jokaisen lukijan huomattavaksi, mikä voisi estää hänen edistymistään kristittyinä juoksijana. Tässä juoksussa jokainen joka tulee mukaan, voi voittaa, sillä hän ei taistele muiden kanssa vaan itsensä kanssa. Häneltä ei vaadita, että hän ohittaa vastustajansa tai ylittää merkkiviivan, jonka hänen kilpailijansa on jättänyt. Oma minä on hänen ainoa vastustajansa, ja ainoa vaatimus on, että hän taistelussaan omaa minää vastaan harjoittaa uskollisuutta ja kärsivällisyyttä ja Kristuksenannon kautta voittaa jokaisen 'painon' - jokaisen taipumuksen pahaan. **Synti.** Jokaisella ihmisellä on itsepintaisia syntejä, taipumuksia pahaan,

jotka koettavat estää häntä juoksussa. Kun hän saa voiton tietystä huonosta taipumuksesta, toinen taipumus ottaa sen paikan ja pyrkii valtaan. Tällä tavoin lunastuksen tie on suljettu taistelusta toiseen. Mutta jokaisen kristityn etuoikeutena on saada voitto jokaisella askeleella. Millainen synti onkin, joka meidät niin helposti sitoo, meidän tulee jättää se, niin kuin muinoin juoksijat jättivät lepattavat vaatteet ja vyöttivät itsensä juoksua varten. ...

Kuinka tiukasti synti meissä riippuukin, ja kuinka tuskallinen sen irrotustyö onkin, se täytyy jättää syrjään, jos halutaan voittaa elämän juoksussa." SDA Bible Commentary 7, s. 480,481

"Koko sydämen on antauduttava Jumalalle, tai muuten meissä ei ikinä tapahdu muutosta, joka tekee meidät hänen kaltaisikseen Luonnostamme olemme vieraantuneita Jumalasta. Pyhä Henki kuvaa tilaamme muun muassa seuraavin sanoin: 'Kulleet rikoksiinne ja synteihinne' (Ef. 2:1), 'koko pää on kipeä, koko sydän sairas', 'ei ole tervettä paikkaa' (Jes. 1:5,6). Me olemme lujasti saatanan pauloissa, joka on vanginnut meidät tahtoansa tekemään (2. Tim. 2:26). Jumala haluaa parantaa meidät, vapauttaa meidät. Mutta koska tämä edellyttää koko luontomme täydellistä muuttumista ja uudistumista, meidän on antauduttava kokonaan hänelle." TKL. s. 36.

Antakoon Herra meille tahtoa antaa hänelle kaiken. Tämä on toivoni ja rukoukseni. Aamen.

Prudent Katide

Luonto –Jumalan lahja ihmisille

Luodessaan maan ja kaikki kasvit, puut ja kukat, Hän loi ne kauniiksi ja ihmiselle viihtyisäksi. Se oli ilo silmille katsella miten kaikki oli sopusoinnussa keskenään. Mikä väriloisto niittyjen kukkien kukkiessa. Se on myös hyvin opettavainen meille ihmisille. Mitään turhaa siinä ei ollut. Kaikki todistaa meille Jumalan suuresta rakkaudesta ihmistä kohtaan.

Jumala sanoi; ”Kasvakoon maa vihantaa ruohoja, jotka tekevät siementä, ja hedelmäpuita, jotka lajiensa mukaan kantavat maan päällä hedelmää, jossa niiden siemen on.” Ja tapahtui niin: 1Moos1:11-12.

Maa tuotti vihantaa, ruohoja jotka tekevät siementä lajiensa mukaan

kantoivat hedelmää, ja puita jotka lajiensa mukaan kantoivat hedelmää jossa niiden siemen oli ja Jumala näki, että se oli hyvä. Hän loi myös kaikki eläimet meressä, maalla ja taivaan linnut. Kaikille näille oli sopivaa ravintoa saatavilla, niin myös ihmisillekin.

Luonto on hyvä opisto, oppia paljon uusia asioita siltä, varsinkin lapsille sieltä löytyy aiheita tutkia Jumalan käten töitä. Se on mielenkiintoinen opinahjo, kuinka Luojamme on suunnitellut kaiken niin hienosti toimivaksi kokonaisuudeksi.

Täällä koko Skandinaviassa varsinkin kun meillä on neljä vuoden aikaa, kevät, kesä, syksy ja talvi. Voi tehdä erilaisia asioita vuodenajasta riippuen. Raamatusta löydämme monia hyviä neuvoja, yksi niistä on tämä: ”Mene, laiska muurahaisen tykö, katso sen menoja ja viisastu. Vaikka sillä ei ole ruhtinasta, ei päällysmiestä eikä hallitsijaa, se kuitenkin hankkii leipänsä kesällä ja kokoaa varastoon ruokansa elonaikana.” Snl. 6:6-8. Tässä halutaan tuoda esille miten ahkeria muurahaiset ovat, niiden kantamat taakat ovat usein isompia mitä itse ovat. Ne ovat hyvin ahkeria, rakentavat pesänsä. Meille aikuisillekin luonto opettaa monia asioita, sieltä saamme ihmisravinnoksi ruokaakin, sieniä, mustikoita, puolukoita, muuraamia (lakkaa), vadelmia sekä luonnon yrtejä. Siksi meidän tulee arvostaa metsiämme enemmän ja suojella ylenmääräisiltä hakkuilta. Metsissä saamme raitista ilmaa vapaana haitallisista ilmansaasteilta, sillä on myös rauhoittava vaikutus ihmiseen, siellä voi ladata akkunsu stressaavan päivätyön jälkeen. Jumala on suuressa viisauudessaan järjestänyt kaiken ihmisen parhaaksi.

Tietenkin meidän tulee ottaa huomioon että maailma on muuttunut syntiinlankeemuksen tähden ja ihmiset riistävät irti kaiken mahdollisen luonnonvaroista minkä vain irti saavat, ja se koituu heidän omaksi turmioksi. Sademetsät hakataan pois, kun halutaan teitä sekä viljelysmaata lisää, metallikaivoksia, hiilikaivoksia, öljyä ja jalokiviä kaivetaan maan uumenista.

Sademetsät ovat tärkeitä suodattimia -ilmanpuhdistajia. Teollisuuden päästöt, kerosiinipakokaasu päästöt (=lentobensan) ja kaikki muu saaste tehtaista, kivihiilillä lämmittämiseltä vaikuttavat ilman laatuun. Monissa maissa, suurkaupungeissa ei aurinkoa juuri näe, eikä näy kun taivaan peittää paksut saastepilvet, Pekingissä, Pariisissa, Intiassa Mumbasassa, Madridissa, Lissabonissa.

Täällä Suomessa on luonto säilynyt vielä toistaiseksi melko hyvänä

koska maamme on melko harvaan asuttua. Metsiä ja järviä on paljon meillä. Lasten kanssa voi mennä luontoretkille metsään ja kertoa heille miten hienosti Jumala on järjestänyt kaiken, villit metsän eläimetkin löytävät sieltä ravintonsa ja linnut suojan kuten eläimetkin.

Meidän tulisi kunnioittaa luontomme moninaisuutta joka tarjoaa niin paljon iloa meille sekä virkistystä ja kodin sen asukkaille, eläimille. Voimme olla kiitollisia että maamme ei ole niin pahoin turmeltunut kuin monet muut maat. Ihminen on pahin tuhoaja maan päällä.

O. Ihala.

Kodin perustajat

Hän, joka antoi Eevan Aadamille avuksi, suoritti ensimmäisen ihmetekonsa hääjuhlassa. Kristus aloitti julkisen toimintansa juhlasalissa, jossa ystävät ja sukulaiset yhdessä iloitsivat. Näin hän vahvasti avioliiton ja tunnusti sen laitokseksi, jonka hän itse oli perustanut. Hän sääti, että miesten ja naisten tuli liittyä yhteen pyhässä aviossa ja kasvattaa perheitä, joiden jäsenet kunnialla kruunattuina oli määrä tunnustaa taivaallisen perheen jäseniksi.

Kristus kunnioitti avioliittoa myös tekemällä siitä vertauskuvan liitosta hänen ja lunastettujen välillä. Hän itse on sulhanen; morsiamena on seurakunta, hänen valittunsa, josta hän sanoo: ”Kaikin olet kaunis, armaani, ei ole sinussa ainoatakaan virheä.” Kork.v. 4:7.

Kristus ”rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä, että hän sen pyhittäisi, puhdistaen sen, vedellä pesten, sanan kautta, saadakseen asetetuksi eteensä seurakunnan, jossa ei olisi tahraa eikä ryppyä eikä mitään muuta sellaista, vaan joka olisi pyhä ja nuhteeton.” ”Samalla tavoin tulee myös miesten rakastaa vaimojansa.” Ef. 5: 25-28.

Perhesiteet ovat läheisimmät, hellimmät ja pyhimät siteet maan päällä. Ne tarkoitettiin ihmiskunnalle siunaukseksi. Ja ne ovat siunaukseksi kaikkialla, missä avioliitto solmitaan järkevästi, Jumalan pelossa ja tietoisena siihen liittyvistä velvollisuuksista.

Avioliitton aikovien on harkittava, millaiseksi heidän suunnittelemansa koti tulee hengeltään ja vaikutukseltaan muodostumaan. Kun heistä tulee vanhempia, heille uskotaan pyhä luottamustehtävä. Heistä riippuu suuressa määrin lasten hyvinvointi tässä maailmassa ja

onni tulevassa maailmassa. Heidän vaikutuksensa pienokaisten ruumiilliseen ja moraaliseen kehitykseen on ratkaiseva. Ja kodin luonteesta riippuu yhteiskunnan tila; jokainen perhe vaikuttaa joko hyvään tai huonoon suuntaan.

Elämäntoverin valinnan tulisi parhaalla tavalla varmistaa vanhempien ja heidän lastensa ruumiillinen, henkinen ja hengellinen hyvinvointi, sillä näin sekä vanhemmat että lapset voivat olla siunaukseksi lähimmäisilleen ja kunniaksi Luojalleen.

Ennen kuin nuoret miehet ja naiset voivat ottaa vastuulleen avioliittoon kuuluvat velvollisuudet, heidän tulisi hankkia käytännön kokemusta, joka valmistaa heidät selviytymään avioelämän tehtävistä ja rasituksista. Varhaiset avioliitot eivät ole suositeltavia. Avioliitto on luonteeltaan niin tärkeä ja seurauksiltaan kauaskantoinen, ettei sitä tule solmia hätäisesti ilman riittävää valmistautumista eikä ennen kuin henkiset ja ruumiilliset voimat ovat täysin kehittyneitä.

Osapuolilla ei ehkä ole maallista rikkautta, mutta sen sijaan heiltä vaaditaan hyvää terveyttä, joka on paljon suurempi siunaus. Ja useimmissa tapauksissa ikäero ei saisi olla kovin suuri. Piittaamattomuus tästä ohjeesta saattaa vakavasti vahingoittaa nuoremman puolison terveyttä. Lisäksi se vaikuttaa usein haitallisesti lasten henkiseen ja ruumiilliseen kehitykseen. He eivät voi saada ikääntyneeltä vanhemmalta sitä huolenpitoa ja toveruutta, mitä heidän nuori elämänsä vaatii, ja kuolema saattaa riistää heiltä isän tai äidin hetkellä, jolloin he eniten tarvitsevat rakkautta ja ohjausta.

Avioliitto voidaan solmia turvallisesti vain Kristuksessa. Inhimillisen rakkauden tulisi saada lähimmät siteensä jumalallisesta rakkaudesta. Syvää, aitoa, epäitsekästä rakkautta voi olla vain siellä, missä Kristus hallitsee.

Rakkaus on kallisarvoinen lahja, jonka saamme Jeesukselta. Puhdas ja pyhä kiintymys ei ole tunne vaan periaate. Ne, joiden vaikuttimena on aito rakkaus, eivät ole kohtuuttomia eivätkä sokeita. Pyhän Hengen opettamina he rakastavat Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistään niin kuin itseään.

Avioliittoa harkitsevien on tarkoin punnittava jokaista mielipidettä ja seurattava jokaisen luonteenpiirteen kehitystä henkilössä, johon he aikovat liittää elämänsä kohtalon. Vaatimattomuuden, yksinkertaisuuden, vilpittömyyden ja halun miellyttää Jumalaa tulee näkyä jokaisessa

avioliittoa kohti otetussa askeleessa. Avioliitto vaikuttaa elämään sekä tässä että tulevassa maailmassa. Vilpitön kristitty ei tee suunnitelmia, joita Jumala ei voi hyväksyä.

Jos sinua on siunattu Jumalaa pelkäävillä vanhemmilla, pyydä heiltä neuvoa. Kerro heille toiveistasi ja suunnitelmistasi, opi heidän elämäkokemuksestaan, niin vältyt monelta sydänsurulta. Ennen kaikkea tee Kristuksesta neuvonantajasi. Tutki hänen sanaansa rukoillen.

Tällaisen ohjauksen alaisena nuori nainen hyväksyy elämäntoverikseen vain sellaisen miehen, jolla on puhtaat, miehekkäät luonteenpiirteet, joka on tunnollinen, eteenpäin pyrkivä ja rehellinen ja joka rakastaa ja pelkää Jumalaa. Nuori mies etsiköön rinnalleen naisen, joka kykenee kantamaan oman osansa elämän taakoista, naisen, joka vaikuttaa häneen jalostavasti ja hiovasti ja joka voi tehdä hänet onnelliseksi rakkaudellaan.

”Toimellinen vaimo tulee Herralta.” ”Hänen miehensä sydän häneen luottaa — Hän tekee miehellensä hyvää, ei pahaa, kaikkina elinpäivinänsä.” ”Suunsa hän avaa viisauden sanoihin, hänen kielellään on lempeä opetus. Hän tarkkaa talonsa menoa, eikä hän laiskan leipää syö. Hänen poikansa nousevat ja kiittävät hänen onneansa; hänen miehensä nousee ja ylistää häntä: ’Paljon on naisia, toimellisia menoissaan, mutta yli niitten kaikkien kohoat sinä.’” Joka tällaisen vaimon löysi, ”se onnen löysi, sai Herralta mielisuosion.” Sanani. 19: 14; 31: 11, 12, 26-29; 18: 22.

Vaikka avioliitto solmittaisiin miten huolellisesti ja viisaasti hyvänsä, harvat parit ovat täysin yhtä vihkitoimitusta suorittaessa. Todellinen yhdistyminen tapahtuu vasta vuosien kuluessa.

Kun elämän vaikeudet ja huolet kohtaavat vastaanainutta paria, mielikuvituksen avioliitolle usein luoma romanttinen hohde katoaa. Mies ja vaimo oppivat tuntemaan toistensa luonteen tavalla, joka aikaisemman seurustelun puitteissa ei ollut mahdollista. Tämä on ratkaisevan tärkeä vaihe heidän yhteiselämässään. Koko heidän tuleva onnensa ja käyttökelpoisuutensa riippuu siitä, lähtevätkö he nyt oikeaan suuntaan. Usein he havaitsevat toisissaan odottamattomia heikkouksia ja vikoja, mutta rakkauden yhdistämät sydämet löytävät myös hyviä puolia, jotka tähän asti ovat olleet kätkössä. Etsikäämme ennemmin hyviä puolia kuin puutteita. Usein juuri oma asenteemme ja suhtautumisemme ratkaisee, mitä saamme selville toisesta. Monet pitävät rakkauden ilmaisemista heikkoutena ja osoittavat pidättyvyyttä, joka karkottaa muut. Tällainen

mielenlaatu ehkäisee myötätunnon kehittymisen. Kun sosiaaliset ja ystävälliset taipumukset tukahdutetaan, ne kuihtuvat ja sydän muuttuu kovaksi ja kylmäksi. Tätä erehdystä meidän on varottava. Rakkaus ei säily hengissä, jos sitä ei ilmaista. Älä anna sinuun kiintyneen sydämen näänntyä ystävyyden ja myötätunnon puutteeseen.

”Kärsien toinen toistanne rakkaudessa”

Vaikka vaikeuksia, hankaluuksia ja vastoinkäymisiä ilmaantuukin, miehen ja vaimon ei tule pitää liittoaan erehdyksenä eikä pettymyksenä. Päätäkää olla toisillenne kaikkea, mitä voitte olla. Jatkakaa varhaista huomaavaisuuttanne. Rohkaiskaa toisianne kaikin tavoin elämän taisteluissa. Pyrkikää edistämään toistenne onnea. Osoittakaa molemminpuolista rakkautta, molemminpuolista kärsivällisyyttä. Silloin avioliitto ei ole rakkauden loppu vaan sen todellinen alku. Aidon ystävyyden lämpö ja sydämet yhdistävä rakkaus on esimakua taivaan iloista.

Jokaista perhettä ympäröi pyhä piiri, joka on säilytettävä ehjänä. Tämän piirin sisälle ei ulkopuolisilla ole oikeutta tulla. Mies ja vaimo eivät saa kertoa muille luottamuksellisia asioita, jotka koskevat ainoastaan heitä itseään.

Kummankin tulee antaa rakkautta pikemmin kuin vaatia sitä. Kehitä itsessäsi olevaa hyvää ja ole nopea huomaamaan toisen hyvät puolet. Tietoisuus siitä, että sinua arvostetaan, tarjoaa voimakkaan kannustimen ja tyydytyksen. Myötätunto ja kunnioitus innostavat pyrkimään korkealle, ja rakkauskin lisääntyy kannustaessaan jalompiin päämääriin.... S.L.S. 287-291.

-Ilmoituksia-

13-15.8.2021 jos Herra suo on kesäjuhlat.

Sydämellisesti tervetuloa!

Rukoilkaamme toinen toistemme ja itsemme puolesta, jotta voisimme olla kaikki yhtenä perheenä Herrassa.

